

Verhalen vertellen en vragen stellen

Vakdidactiek Levensbeschouwing
& Geestelijke Stromingen

Noordhoff Uitgevers

Tamar Kopmels

m.m.v. Marietje Beemsterboer
met illustraties van Margreet de Heer

1^e druk

Verhalen vertellen en vragen stellen

Vakdidactiek Levensbeschouwing &
Geestelijke Stromingen

Tamar Kopmels

m.m.v. Marietje Beemsterboer
met illustraties van Margreet de Heer

Eerste druk

Noordhoff Uitgevers Groningen / Houten

Ontwerp omslag: Marjan Landman, Amsterdam

Omslagillustratie: Margreet de Heer

Cartoons: Margeet de Heer

0 / 16

© 2016 Noordhoff Uitgevers bv, Groningen/Houten

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor zover het maken van reprografische verveelvoudigingen uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16h Auteurswet 1912 dient men de daarvoor verschuldigde vergoedingen te voldoen aan Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.reprorecht.nl). Voor het overnemen van (een) gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten Organisatie, Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.stichting-pro.nl).

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without prior written permission of the publisher.

ISBN (ebook) 978-90-01-85528-4

ISBN 978-90-01-80935-5

NUR 846

Verhaal vooraf

Stel je eens een groot, knetterend kampvuur voor. In de gloed van de vlammen zie je de gezichten van de anderen om het vuur. Boven je hoofd staan duizenden sterren. In de verte hoor je het geroep van een uil. Het is koud, maar op je wangen voel je het gloeien van de vlammen. Wie – volgens de overlevering – bij zo'n vuur altijd de beste plek krijgt?

Het is de verhalenverteller. Want wat is een kampvuur zonder een mooi verhaal? De verhalenverteller is onmisbaar. Hij mag dicht bij het vuur. Ik stel me dan zo voor, dat die verhalenverteller een verhaal vertelt, waarvan je ook van binnen warm wordt. Zo'n heerlijk verhaal waar je je even helemaal in verliest. Zo'n verhaal dat je raakt, ontroert, of dat een luikje voor je opent. Omdat de verteller iets van zichzelf blootgeeft. Of omdat het verhaal plotseeling een wending neemt, die een nieuw licht werpt op een vraag waar jij zelf mee rondliep. Je staart in de vlammen. De gloed van het vuur en de woorden uit het verhaal verlichten je gedachten, je vragen, je zorgen, groot of klein. Alles ziet er ineens anders uit.

Maar hoe zit dat met die verhalenverteller? Wat is dat voor figuur? In mijn droom is die 'beste plek bij het kampvuur' niet bedoeld voor één verteller. Nee, het is iedere keer een verrassing wie er gaat vertellen. Wie deelt vandaag wat er in hem of haar leeft? Wie geeft een inkijkje in een wereld die we nog niet kennen? Wie laat ons nadenken over een vraag waarvan we nog maar half wisten dat we hem hadden? Het is net als in een kring met kinderen, waarin er net zoveel verhalen, vragen en antwoorden, als kinderen zijn. In mijn visioen is de basisschool zo'n kring om het kampvuur. Een plek waar kinderen hun verhaal kwijt kunnen. Waar ze 'op verhaal' kunnen komen. En waar ze kunnen luisteren naar bijzondere, misschien vreemde, verhalen. Verhalen die al van generatie op generatie worden doorverteld. Of juist spiksplinternieuwe verhalen. Verhalen die steeds weer uitnodigen om met elkaar te delen over wat er in je leeft. Zodat je oren en ogen open gaan voor de ander. En zodat je die ander vragen gaat stellen, om hem te leren kennen. Zodat je iedere dag dat je bij dat kampvuur vertoeft, weer een beetje meer snapt van jezelf en de wereld om je heen.

Met dit boek wil ik aanmoedigen dat leraren en kinderen elkaar steeds opnieuw verhalen vertellen en vragen stellen. Om zichzelf, elkaar en de wereld beter te gaan begrijpen. Want dat is volgens mij de kern van onderwijs. In een kringgesprek, als het konijn van Wesley dood is. Of als er een ruzie is op het plein, en iedereen zijn verhaal mag doen. Of in een les levensbeschouwing waarin Hamida vertelt over haar belevenissen bij het offerfeest. Als er nieuws is over religieus geweld, en alle leerlingen hún kant van het verhaal willen vertellen. Ik droom van een school waarin we niet bang zijn voor verschillen, maar nieuwsgierig zijn naar *het verhaal achter* de verschillen. Een school waar een mooi verhaal altijd voorgeaat. En waar kinderen die vragen, op handen worden gedragen.

Verantwoording

Het theoretisch kader waar dit boek een uitwerking van vormt, is in de eerste plaats het theoretisch kader zoals dat beschreven is in *Het kind en grote verhalen*. Daarnaast is het werken aan *Geloof je het zelf?!* een belangrijke inspiratiebron geweest. Mijn visieontwikkeling op het vak is twaalf jaar geleden begonnen bij het schrijven van het boek *Wortels en vleugels*. Mijn visie op didactiekontwikkeling en hoe je levensbeschouwelijk goede lessen ontwerpt, is sterk bepaald door mijn werkzaamheden als (hoofd)redacteur van *Hemel en Aarde* en van *Kleur op school*. Het voorwerk dat de commissie kennisbasis Geestelijke Stromingen heeft gedaan was een waardevolle basis voor dit boek. Aan iedereen die aan de hiervoor genoemde uitgaven meewerkte ben ik zodoende schatplichtig.

De theoretische concepten in dit boek borduren voort op inzichten uit de godsdienstpedagogiek die in de afgelopen twintig jaar ontwikkeld zijn. De praktische toepasbaarheid voor aankomend leerkrachten is leidend geweest bij de hantering van concepten en begrippen. Ik heb hierbij getracht zoveel mogelijk recht te doen aan de gebruikte bronnen, maar ben me ervan bewust dat dit soms wellicht ten koste is gegaan van de nuance en complexiteit van de theorie. Omwille van de leesbaarheid is ervoor gekozen om zo min mogelijk literatuurverwijzingen te verwerken in de lopende tekst. In de literatuurlijst staan alle bronnen met theorie waarop de visie op het vak en het didactisch model gebaseerd zijn.

Van de verhalen in deel B hebben we geprobeerd alle bronnen te achterhalen. Ik bedank alle rechthebbenden voor het beschikbaar stellen van hun verhalen voor dit boek. Ik heb rijkelijk mogen putten uit de schatkist van bewerkingen van Levensbeschouwelijke verhalen die voor *Kleur op school* gemaakt zijn. Hiervoor wil ik Jeroen Hoogerwerf van Levendig Uitgever in het bijzonder bedanken.

Daarnaast wil ik de volgende mensen bedanken: Petra van Helden (Ipabo) voor de verhalen uit islam die zij speciaal voor dit boek geschreven heeft. Erik Renkema (Hogeschool Windesheim) en Leendert-Jan Parlevliet (Hogeschool Zeeland) voor het kritisch meelesen en meeleven. Margriet Elschoot (Hogeschool Utrecht) voor haar onmisbare inhoudelijke bijdrage aan de website. Alle andere Pabodocenten die hebben meegepraat en meegedacht over het concept van dit boek. Esther van Rhijn voor haar deskundigheid als uitgever en haar grote betrokkenheid bij het thema van dit boek. Mijn moeder Francis Benthem voor het van kritisch commentaar voorzien van het hele manuscript. Mijn vader Rens; en natuurlijk Gertjan, Aron en Tisca en alle anderen die mij lief zijn, voor hun vertrouwen en steun.

Inhoud

Deel A

Vakdidactiek Levensbeschouwing en Geestelijke Stromingen 11

- 1 Inleiding deel A: wat is levensbeschouwing? 13**
 - 1.1 Leraar met hart en ziel 14
 - 1.2 Wat is levensbeschouwing? 16
 - 1.3 Waarom is dit boek er? 21
 - 1.4 Hoe zit dit boek in elkaar? 27

- 2 Levensbeschouwing op de basisschool 31**
 - 2.1 Levensbeschouwelijke identiteit van de basisschool 32
 - 2.2 Levensbeschouwelijk onderwijs op de basisschool 41

- 3 Wat is levensbeschouwelijk leren? 49**
 - 3.1 Doelen van levensbeschouwelijk leren 50
 - 3.2 Visie op leren en kennis bij levensbeschouwelijk leren 58
 - 3.3 Levensbeschouwelijk leren is: Verhalen vertellen 63
 - 3.4 Levensbeschouwelijk leren is: Vragen stellen 72

- 4 Verhalen vertellen en vragen stellen in de praktijk 81**
 - 4.1 Geïntegreerd levensbeschouwelijk leren 82
 - 4.2 Lesdoelen voor levensbeschouwelijk leren 88
 - 4.3 Verhalen vertellen in je les 93
 - 4.4 Vragen stellen in je les 96
 - 4.5 Lesgeven in de praktijk 113

- 5 Professioneel omgaan met levensbeschouwelijke diversiteit**
 - in samenwerking met Marietje Beemsterboer 123**
 - 5.1 Levensbeschouwelijke diversiteit in de samenleving 125
 - 5.2 Levensbeschouwing als bril 128
 - 5.3 Professioneel communiceren over levensbeschouwing 136
 - 5.4 Gesprekken over levensbeschouwelijke diversiteit 140

- 6 Islam en dialoog in de klas**
 - door Marietje Beemsterboer 147**
 - 6.1 Levensbeschouwelijke, culturele en pedagogische verschillen 148
 - 6.2 Angst voor islam 159
 - 6.3 Minderwaardigheidsgevoel van moslims in Nederland 162

Deel B**Verhalen vertellen en vragen stellen 167****Inleiding deel B 168**

- 1 Eerste Vraag: Hoe kom ik tot een oordeel? 173**
- 1.1 De blinden en de olifant (universeel) 176
 - 1.2 Een wijze koning (jodendom) 177
 - 1.3 Moet je haar zien (christendom) 179
 - 1.4 Een jongen met een olifantenhoofd (hindoeïsme) 182
 - 1.5 Als je maar goed zelf nadenkt (humanisme) 184
 - 1.6 Rafiq en de dadelboom (islam) 186
 - 1.7 Is dat zo? (boeddhisme) 188
 - 1.8 De drie zeven van Socrates (humanisme) 191
- 2 Tweede Vraag: Wat kom ik hier doen? 193**
- 2.1 Fragmenten uit het Dagboek van Anne Frank (humanisme) 196
 - 2.2 Een rijke prins volgt zijn roeping (boeddhisme) 198
 - 2.3 De roeping van Mohammed (islam) 201
 - 2.4 De roeping van Levi (christendom) 204
 - 2.5 Ibrahiem en de godenbeelden (islam) 207
 - 2.6 De waterdrager (boeddhisme) 209
 - 2.7 De voorname kluizenaar (hindoeïsme) 211
- 3 Derde Vraag: Wie ligt mij na aan het hart? 215**
- 3.1 Trouwe vrouwen (jodendom) 218
 - 3.2 Savitri en Satyavan (hindoeïsme) 220
 - 3.3 Zoals jij is er maar één (jodendom) 223
 - 3.4 Allesomvattende liefde (boeddhisme) 225
 - 3.5 De glimlach van de Boeddha (boeddhisme) 227
 - 3.6 De barmhartige Samaritaan (christendom) 229
 - 3.7 Oog in oog met de vijand (islam) 232
- 4 Vierde Vraag: Hoe moet ik leven? 235**
- Eerste deelvraag: Wat is 'goed'? (verhaal 4.1 t/m 4.4) 238
- 4.1 Wie goed doet, goed ontmoet (universeel) 238
 - 4.2 De tempel met 1000 spiegels (boeddhisme) 240
 - 4.3 De oude vrouw en de krokodil (hindoeïsme) 241
 - 4.4 Wat is een goede koning? (jodendom) 244
- Tweede deelvraag: Welke regels zijn belangrijk? (verhaal 4.5 en 4.6) 246
- 4.5 Houvast om te leven, deel 1 (jodendom en christendom) 246
 - 4.6 Houvast om te leven, deel 2 (islam) 249
 - 4.7 Het midden als houvast (humanisme) 251
- Derde deelvraag: Hoe kun je het goed(e) doen? (verhaal 4.8 t/m 4.10) 254
- 4.8 Twee monniken en een regenplas (boeddhisme) 254
 - 4.9 Het huisje op het zand (christendom) 255
 - 4.10 De arme sloeber en de rijke mannen (islam) 257
- 5 Vijfde Vraag: Is er meer tussen hemel en aarde? 261**
- 5.1 Ibrahiem de godszoeker (islam) 264
 - 5.2 Durf te twijfelen (boeddhisme) 266
 - 5.3 Hadjar en de Zamzambron (islam) 268

- 5.4 Het plaatje van god (christendom) [271](#)
- 5.5 Ik zal er zijn (jodendom / christendom) [273](#)
- 5.6 God in vele gedaantes (hindoeïsme) [275](#)
- 5.7 Een pelgrim ontmoet god (hindoeïsme) [278](#)
- 5.8 Niemand kan aantonen dat god bestaat (humanisme) [280](#)

6 Zesde Vraag: Hoe is alles begonnen? [283](#)

Eerste deelvraag: Hoe is de aarde ontstaan? (verhaal 6.1 t/m 6.4) [287](#)

- 6.1 Alles is begonnen met een trilling (hindoeïsme) [287](#)
- 6.2 God maakte de aarde in zes dagen (jodendom en christendom) [288](#)
- 6.3 De schepping als teken van God (islam) [289](#)
- 6.4 Alles is begonnen met een knal (humanisme) [291](#)

Tweede deelvraag: Wat is de rol van de mens op de aarde? (verhaal 6.5 t/m 6.7) [293](#)

- 6.5 De plek van de mens in de schepping (jodendom, christendom, islam) [293](#)
- 6.6 De mens als hoogtepunt van de evolutie (humanisme) [295](#)
- 6.7 Het vele in het ene (boeddhisme) [297](#)

7 Zevende Vraag: Waarom is er ellende? [301](#)

- 7.1 Het mosterdzaadje (boeddhisme) [304](#)
- 7.2 Job / Ajjoub (jodendom / islam) [306](#)
- 7.3 De doos van Pandora (humanisme) [308](#)
- 7.4 In de put (hindoeïsme) [311](#)
- 7.5 De kruisiging van Jezus (christendom) [314](#)
- 7.6 Het vierentachtigste probleem (boeddhisme) [317](#)

8 Achtste Vraag: Wat is (er na) de dood? [319](#)

- 8.1 De ballade van de dood (humanisme) [323](#)
- 8.2 De laatste reis van Joedistira (hindoeïsme) [326](#)
- 8.3 Hemel en hel (universeel) [329](#)
- 8.4 Naar de hemel (jodendom) [330](#)
- 8.5 De tuinen van 'Adn (islam) [332](#)
- 8.6 De opstanding van Jezus (christendom) [335](#)
- 8.7 Wolken veranderen (boeddhisme) [338](#)

9 Negende vraag: Waar vind ik inspiratie? [341](#)

Bibliografie [344](#)

Register [347](#)

Over de auteurs [349](#)

DEEL A

Vakdidactiek Levensbeschouwing en Geestelijke Stromingen

- 1 Inleiding deel A: Wat is levensbeschouwing? 13
- 2 Levensbeschouwing op de basisschool 31
- 3 Wat is levensbeschouwelijk leren? 49
- 4 Verhalen vertellen en vragen stellen in de praktijk 81
- 5 Professioneel omgaan met levensbeschouwelijke diversiteit 123
in samenwerking met Marietje Beemsterboer
- 6 Islam en dialoog in de klas 147
door Marietje Beemsterboer

Noortje, NICK & NOURA

1

Inleiding deel A: Wat is levensbeschouwing?

- 1.1 Leraar met hart en ziel
- 1.2 Wat is levensbeschouwing?
- 1.3 Waarom is dit boek er?
- 1.4 Hoe zit dit boek in elkaar?

Kernbegrippen in dit hoofdstuk

levensbeschouwing
levensbeschouwelijke ontwikkeling
levensvragen
Levensbeschouwing
Levensbeschouwelijke stromingen
Geestelijke Stromingen
Kerndoel 38
burgerschapsvorming

In dit hoofdstuk maak je kennis met het onderwerp van dit boek, en met het vak waar het boek voor bedoeld is: Levensbeschouwing en Geestelijke Stromingen.

In paragraaf 1.1 lees je wat het onderwerp van dit boek te maken heeft met het leraarschap. Vervolgens maak je in paragraaf 1.2 kennis met de belangrijkste kernbegrippen van dit boek: levensbeschouwing, verhalen en levensvragen.

Aansluitend lees je in paragraaf 1.3 meer over belangrijke ontwikkelingen in het onderwijs die de aanleiding vormen voor dit boek. In paragraaf 1.4 ten slotte staat hoe dit boek in elkaar zit en hoe je het kunt gebruiken.

1.1 Leraar met hart en ziel

In deze paragraaf ontdek je hoe je leerkracht kunt zijn met hart en ziel. Hoe je niet alleen je hart open kunt hebben voor je werk, voor je leerlingen, en met gevoel voor de klas kunt staan. Maar ook hoe je vanuit je eigen inspiratie een bezielde leerkracht kunt zijn.

1.1.1 Leraar vanuit je hart

Je hebt ervoor gekozen om leraar basisonderwijs te worden. Dat is niet zomaar een beslissing! Iedereen komt op zijn eigen manier tot zo'n keuze. Leraar zijn is een beroep waarin je dag in dag uit met mensen werkt. Het kan haast niet anders, of je hebt je hart laten spreken bij deze keuze. Want als je heel rijk had willen worden, of een makkelijk beroep had willen beoefenen, dan zat je hier niet. Veel (aankomende) leerkrachten laten hun gevoel meespreken in de keuze voor hun vak. Ze willen vanuit (heel) hun hart leraar worden. Je hart is de plek waar je geraakt wordt, waar je gevoel leeft.

Veel leerkrachten hebben ‘hart voor de zaak’, en zijn met hun gevoel betrokken bij hun vak. ‘Wat je hart je ingeeft’ biedt je inzicht in hoe je wilt handelen, is een kompas om te weten wat je moet doen. Als je als leerkracht je hart openstelt voor kinderen kun je een relatie met ze opbouwen. Je hart geeft je informatie over het hier en nu: Hoe raakt dit mij? Wat voel ik hierbij? Wat zegt dit mij? Het hart is de plek waar ervaringen bij jou naar binnen komen. Je hart is een thermometer voor je gevoel, voor je beleving. Met je hart onderzoek je steeds: Wat raakt mij hierin? Wat doet deze ervaring met mij? Welk gevoel roept dit verhaal, beeld, lied bij mij op? Hier en nu? En: gelukkig hebben de meeste leraren hun ‘hart op de goede plek zitten.’

1.1.2 Leraar vanuit je ziel

We zeggen vaak: ‘Zij doet het met hart en ziel.’ Als je iets met je hart doet, dan ben je daar met je gevoel heel betrokken bij. Maar wat is dan iets ‘met je ziel doen’? Wat is je ziel? Daar zijn boeken over vol geschreven. In dit boek zien we je ziel als *de kern van wie jij bent*. Je ziel is datgene wat van jou maakt, dat jij precies jij bent. Veel mensen die een overleden dierbare hebben gezien, zeggen: hij of zij is het niet meer. Het is alleen nog een lichaam. Het lichaam is ‘ontzield’. Een ander beeld: Soms kom je op een school en merk je: het is een goede school, maar het is een school zonder ziel. Je zou kunnen zeggen: je ziel is je *identiteit*; is wie jij ten diepste bent. Je ziel is de plek waar jouw *authenticiteit*, ofwel je eigenheid en je echtheid, huist.

Een pianist kan een muziekstuk technisch helemaal correct spelen. Alle noten kloppen. Alle aanwijzingen voor hard en zacht spelen worden gevolgd. Maar iemand die er naar luistert wordt niet geraakt. Muziek raakt je, als de gene die het speelt er iets in uitdrukt van zichzelf. Als hij ‘bezielde’ speelt. Als hij niet alleen zijn gevoel erin legt, maar als iets dat ‘groter’ is dan dat zich kenbaar maakt in het luisteren naar de muziek. De pianist kan dan iets laten doorklinken van wat hem inspireert, en daarmee kan hij ook de luisteraars inspireren.

In het Engels is het woord voor ziel ‘spirit’. Het heeft dezelfde herkomst als het woord inspiratie. En deze beide woorden zijn weer terug te voeren op het woord spiritus, ‘adem’ in het Latijn. Je ziel is als je adem: het is je levensbron, het is je kracht. Als je geïnspireerd bent, dan ben je bevlogen, dan voel je kracht en energie om dingen te doen. Je ziel is dus letterlijk: je inspiratie. Die voel je binnen in je, en komt vaak ook vanuit jezelf. Bijna iedereen heeft wel een innerlijke drive om ergens voor te gaan; iets wat hij graag wil neerzetten in de wereld.

Maar je kunt je ook laten inspireren door dingen buiten jou: een verhaal waar je helemaal in opgaat, een docent die je als voorbeeld ziet, iemand uit je omgeving die je bewondert, een liedje dat je troost.

Soms kun je je ook laten inspireren door iets minder concreets en tastbaars. Dan ervaar je een kracht buiten jou die je draagt. Of je voelt een diepe verbondenheid met de wereld om je heen. Of je vindt troost in het branden van een kaars. Dan word je geïnspireerd door iets dat je misschien niet kunt bevatten.

Op zo'n moment kun je ervaren dat wat jij doet 'zinnig' is, dat de wereld een mooie plek is, dat jij iets kunt betekenen voor de wereld om je heen. Als je inspiratie of bezieling ervaart, kun je je ziel leggen in wat je doet. Anderen kunnen dan ervaren dat jij bezielde piano speelt, of voor de klas staat. Dat er in wat jij doet, iets zichtbaar wordt van wat jou ten diepste beweegt. Als dat aan het licht komt, kunnen kinderen zich laten inspireren door jou. Bovendien kunnen zij op hun beurt ontdekken wat hén inspireert.

1.1.3 Een bezielde leraar heeft een 'levensbeschouwing'

Een leerkracht die iemand *is*, die ergens voor staat, die zijn identiteit voor leerlingen zichtbaar maakt, is een bezielde leraar. Als jij vanuit jouw unieke identiteit voor de klas staat, kun jij net zo'n inspirerend voorbeeld zijn voor kinderen als je zelf misschien vroeger hebt gehad.

Dit boek nodigt je uit om te onderzoeken hoe jouw 'bezieling' eruitziet:

- om te onderzoeken hoe jij tegen het leven aankijkt
- om te ontdekken wat jou inspireert

Die twee zaken samen zou je ook kunnen noemen: jouw 'levensbeschouwing' of je 'levensbeschouwelijke identiteit'. Dat lijkt misschien een groot woord. Als iemand je vraagt: wat is je levensbeschouwing?, dan weet je vast niet meteen wat je moet antwoorden. Toch ontwikkelt iedereen in de loop van de tijd een persoonlijke kijk op het leven.

LEVENSBESCHOUWING

Je levensbeschouwing (kleine letter!) is jouw hoogstpersoonlijke 'kijk op het leven'. Iedereen ontwikkelt een persoonlijke levensbeschouwing, door wat hij meemaakt en hoe hij daar *betekenis* aan geeft. In dat betekenis geven onderscheid je wat jou inspireert en wat je de moeite waard vindt.

Om een leraar te worden die met hart en ziel werkt met en lesgeeft aan kinderen, is het goed als je voor jezelf een beetje in kaart hebt hoe jij hier en nu tegen het leven aankijkt. Daarom ga je in dit boek niet alleen iets leren over werken met kinderen, maar ook over jezelf. Je gaat niet alleen leren om het levensbeschouwelijk leren van kinderen te begeleiden, maar je gaat zelf ook levensbeschouwelijk leren!

1.2 Wat is levensbeschouwing?

Levensbeschouwing en levensbeschouwelijk leren zijn kernbegrippen in dit boek. In deze paragraaf lees je wat we precies bedoelen met levensbeschouwing. In hoofdstuk 3 komen deze begrippen nog uitgebreid terug en lees je wat levensbeschouwelijk leren is.

1.2.1 Persoonlijke levensbeschouwing als een 'verhaal'

Bij levensbeschouwelijk leren ontwikkel je je eigen kijk op het leven. Je vormt door je hele leven heen een referentiekader, dat werkt als een soort bril waardoor je naar de wereld om je heen kijkt. Ook zonder dat je je daar bewust van bent, vorm je een visie op wat je in het leven belangrijk, zinnig

en de moeite waard vindt, en wat niet. Die bril, die visie noemen we in dit boek je eigen persoonlijke 'levensbeschouwing' (met een kleine letter). Die persoonlijke levensbeschouwing, waarin je een visie hebt op wat het leven voor jou de moeite waard maakt, zou je kunnen zien als een *verhaal*, waarin jij *vertelt* hoe jij tegen het leven aankijkt. Want net als in een verhaal gaat het bij levensbeschouwing niet over harde feiten, maar over hoe jij ergens persoonlijk tegenaan kijkt, hoe jij het *interpreteert*. Dat interpreteren of betekenis geven is heel belangrijk bij levensbeschouwing.

Als je een verhaal vertelt over wat je meemaakt, dan filter je de belangrijke onderdelen eruit. Denk maar eens aan wat je vanavond op de bank aan je vriend, je moeder of je zus zal vertellen over vandaag. Dat is altijd een selectie van de gebeurtenissen. Je kan immers moeilijk je hele dag van minuut tot minuut navertellen! En in die selectie 'weeg' jij – overigens zonder dat je dat meestal heel bewust doet – wat belangrijk, markant, betekenisvol voor je was vandaag. Jouw verhaal over de dag is gekleurd door de waarde die jij toekent aan je gebeurtenissen en waarnemingen. Je slaat stukken over, je vergroot andere dingen juist uit, en beschrijft tot in detail een gebeurtenis die heel ingrijpend voor je was. Het is geen neutraal verhaal. Juist niet, het is jouw unieke verhaal! Want stel je voor dat iemand jou geschaduwd had, en de hele dag precies hetzelfde heeft gemaakt: die vertelt een heel ander verhaal over zijn dag. Want die heeft daarvóór hele andere dingen meegemaakt en die kijkt er dus per definitie anders tegenaan. In dit boek gaan we ervan uit dat precies dat 'vertellen', dat proces van selecteren, wegen en betekenis geven, zoals je dat in het klein elke dag doet, is waar het bij levensbeschouwing om gaat. Je levensbeschouwing op dit moment zou je kunnen zien als een optelsom, of liever de tussenstand, van al die thuis-op-de-bank-verhalen.

LEVENSBESCHOUWELIJKE ONTWIKKELING

Levensbeschouwelijke ontwikkeling is het proces van steeds opnieuw betekenis geven aan de wereld om je heen. Deze ontwikkeling gaat je leven lang door, en je levensbeschouwing is dus nooit 'af'.

Ook over een langere periode of over je levensloop als geheel kun je een 'verhaal' vertellen. Met hoogte- en dieptepunten, gebeurtenissen die sleutelmomenten bleken te zijn, personages die je hielpen of juist tegenwerkten. Daarmee zorg je ook voor samenhang, voor onderscheid in wat belangrijk is en wat niet, en zie je achteraf verbanden of een 'zin' die je, toen je er middenin zat, niet zag. Een bekende uitspraak is: 'De zin van het leven ontstaat in het verhaal dat je erover vertelt'. Of: 'Op de vraag naar de zin van het leven, antwoordt ieder met het verhaal over zijn levensloop.' Dat verhaal is niet alleen een terugblik op wat je meegemaakt hebt, maar het klinkt ook mee in hoe je aankijkt tegen wat er nog op je pad gaat komen. Het verhaal bepaalt jouw kijk op het leven.

1.2.2 Persoonlijke levensbeschouwing en levensvragen

Het verhaal dat je vertelt over je eigen leven zou je ook kunnen zien als een verzameling 'antwoorden' op vragen waar ieder zo zijn eigen antwoord op moet vormen. Vragen als: Wat kan ik betekenen voor anderen? Waarom overkomt mij ellende? Wat is echte vriendschap? Hoe kan ik een goed mens zijn? Wat gebeurt er met me als ik doodga? Wat heeft mijn leven voor zin? Vroeg of laat stellen alle mensen zich dit soort vragen. Dit soort vragen noemen we *levensvragen*.

Vaak dringen ze zich op belangrijke momenten op, bijvoorbeeld als je voor een lastige keuze staat. Als je te maken krijgt met een teleurstelling of een verlies. In relaties met anderen. Het zijn vragen over het waarom van het bestaan, waar geen pasklare antwoorden op bestaan.

Aan het eind van de tweede klas moest ik kiezen of ik naar de havo of naar het vwo zou gaan. Ik kon best vwo aan. En mijn ouders wilden graag dat ik dat zou doen. En ik vond het eigenlijk ook best zonde naar de havo te gaan als ik vwo kon. Maar net in die tijd werd een oom van me ongeneeslijk ziek. Hij was iemand die altijd keihard werkte aan de universiteit. Hij deed onderzoek naar... tja, niemand wist eigenlijk precies wat. Hij was er in ieder geval altijd druk mee. Hij had geen gezin, geen relatie, geen huisdieren ... daar had hij gewoonweg geen tijd voor.

Het zette mij heel erg aan het denken over wat je moet doen met je leven. Hij zou binnenkort doodgaan, maar wat had hij van zijn leven gemaakt? Wat betekende hij voor anderen, voor de samenleving? Nou ja, iedereen mag dat natuurlijk helemaal zelf weten. Maar ik realiseerde me wel dat ik dat heel anders wilde. Dat ik toch minstens mijn capaciteiten wilde inzetten voor iets zinvol. Bijvoorbeeld iets met mensen. Als verpleegkundige, of in de jeugdzorg of zo. Daarvoor kon ik dus beter havo gaan doen. Dan hield ik tenminste ook nog tijd over voor mijn baantje bij de hondenkennel, want dieren zijn ook superbelangrijk voor me.

Het overlijden van mijn oom was natuurlijk heel verdrietig. Maar juist zijn dood zette mij op het spoor om na te denken over mijn eigen leven en wat ik daarmee wilde. Daarvóór had ik daar nog nooit zo bij stil gestaan.

Mensen in alle culturen en alle tijden worstelen met vragen over de 'zin' van hun bestaan. Mensen hebben zich bovendien altijd vragen gesteld over het hoe en waarom van het leven van de mens op aarde. Waar komt het leven op aarde vandaan? Waar is het goed voor? En wat gebeurt er met me als ik er niet meer ben?

LEVENSVRAGEN

Levensvragen hebben een *universeel* karakter:

- mensen hebben zichzelf deze vragen in alle tijden gesteld
- mensen stellen zich deze vragen overal ter wereld

Levensvragen zijn vragen waarop *geen eenduidig antwoord* bestaat:

- iedereen vormt zijn eigen 'antwoord' op deze vragen
- dat antwoord staat niet vast, maar verandert in de loop van je leven

1.2.3 Levensvragen en verhalen

Bij het zoeken naar antwoorden op deze levensvragen, vragen veel mensen zich wel eens af of er 'meer' is tussen hemel en aarde. Op allerlei manieren kun je soms ervaren dat er een kracht of dimensie in het bestaan is, die we niet met onze zintuigen kunnen waarnemen. Die ervaring is al net zo oud als de mensheid zelf. Zeker in de tijd dat er nog veel meer vragen waren over bijvoorbeeld het ontstaan van het leven op aarde, hadden mensen behoefte aan verklaringen voor het bestaan. De vader van de zesjarige Robin, hoofdpersoon in de boeken van Sjoerd Kuijper, legt het zo uit:

 'Vroeger,' zegt papa, 'lang geleden.. '

'Toen opa matroos was?' vraagt Robin.

'Nee, nóg langer geleden.'

'Toen er ridders waren?' vraagt Robin.

'Ja,' zegt papa, 'én ... nóg langer geleden.'

'Toen er dinosaurussen waren?' vraagt Robin.

'Ja,' zegt papa, 'toen.'

Dát is lang geleden! denkt Robin. Hij is blij. Papa zit op mama's stoel, en hij vertelt.

'Toen,' zegt papa, 'vroeger snaptten de mensen bijna niks. Ze snaptten niet waarom de zon iedere ochtend opkomt en iedere avond ondergaat, ze snaptten niet waarom de maan niet naar beneden valt, ze snaptten niet waarom de zee soms hoog op het strand staat en soms weer heel ver weg is, ze snaptten niets van onweer.'

'Ze hadden niet eens auto's!' zegt Robin.

'Dat bedoel ik,' zegt papa.

Robin knikt tevreden.

'En als je van al die dingen helemaal niks snapt,' vertelt papa, 'dan denk je al gauw: er zal wel iemand zijn die dat allemaal doet. Een groot en sterk iemand, die iedere dag met een kruiwagen langs de hemel rent, met in die kruiwagen de zon, iemand die de hele nacht de maan vasthoudt, in het holle van zijn hand, iemand met zó'n wilde adem dat het water het strand op stroomt als hij uitblaast en weer van het strand af stroomt als hij inademt, iemand die als hij boos is begint te donderen en vanuit de hoge hemel met speren van vuur begint te smijten.'

'Onweer,' zegt Robin.

'Precies,' zegt papa. 'En omdat de mensen niks van al die dingen snapten, dachten ze dat er zo'n sterk iemand was.'

Bron: Robin en God (Kuiper, 1996, pp. 13-14)

Natuurlijk is de verklaring van Robins vader van waarom mensen geloven een hele versimpelde versie van het complexe proces van hoe mensen betekenis en zin geven in en aan hun leven.

Maar in dit voorbeeld wordt wel mooi zichtbaar hoe een verhaal een antwoord vormt op een vraag. Mensen gaan met hun verbeelding zich proberen voor te stellen hoe iets wat ze niet begrijpen, of niet met elkaar kunnen rijmen, toch aannemelijk kan worden. Ze maken er voor zichzelf – en vaak ook samen met anderen – een verhaal van. Het steeds opnieuw vertellen en doorgeven van zo'n verhaal geeft rust en houvast omtrent vragen waar mensen over in onzekerheid verkeren. Zulke verhalen hebben hun eigen waarheid en eigen wijsheid in zich. Ze verklaren niet alleen wat we niet begrijpen, maar ze drukken ook een visie uit op wat de moeite waard, goed om te doen en belangrijk is in het leven.

1.2.4 Levensvragen, verhalen en Levensbeschouwingen

Mensen vertellen elkaar verhalen waarin ze uitdrukken wat ze belangrijk vinden in het leven. In deze verhalen zoeken en vinden ze mogelijke antwoorden op levensvragen. Nogmaals, in werkelijkheid is dit een complex proces. In dit boek gaan we ervan uit dat alle 'levensbeschouwingen' ontstaan zijn doordat mensen zichzelf levensvragen stellen. In dit boek duiden we geïnstitutionaliseerde levensbeschouwingen aan met een hoofdletter, om ze te onderscheiden van persoonlijke levensbeschouwing met een kleine letter. In het Nederlands hebben we drie begrippen voor wat in het Engels allemaal aangeduid wordt als 'religion': Levensbeschouwing, religie en godsdienst. We gaan hier niet in op de verschillen tussen deze drie begrippen. We gebruiken in dit boek de term 'Levensbeschouwing, die ook religie en godsdienst omvat, maar ook bijvoorbeeld het humanisme insluit. Deze keuze en het onderscheid tussen persoonlijke levensbeschouwing en 'georganiseerde' Levensbeschouwing sluit aan bij recente ideeën hierover in de godsdienstpedagogiek (Ruis, Dalmaijer, de Graaf, Stege & Wagenaar, 2012).

Een Levensbeschouwing is eigenlijk ook een 'verhaal'; een verzameling van antwoorden op levensvragen. Maar dan is het een verhaal dat niet persoonlijk is, maar door verschillende mensen wordt gedeeld.

LEVENSBESCHOUWING EN LEVENSBESCHOUWELIJKE STROMINGEN

Een Levensbeschouwing (hoofdletter) of 'Levensbeschouwelijke stroming' is een min of meer samenhangend 'pakket' van zowel verhalen, bronnen en ideeën als gebruiken, tradities en rituelen, die samen een 'antwoord' vormen op levensvragen van mensen. Een Levensbeschouwing omvat gedeelde opvattingen over wat het leven de moeite waard maakt en hoe je zin kunt geven aan gebeurtenissen in je leven. Levensbeschouwelijke stromingen kun je zien als levende tradities met antwoorden op levensvragen. In de wet op het basisonderwijs worden Levensbeschouwelijke stromingen 'Geestelijke Stromingen' genoemd.

In Nederland is Nico ter Linden een van de bekendste theologen die de bijbel (het heilige boek van het christendom) ook op deze verhalende manier benadert. Zijn hertelling van de bijbel heet dan ook niet voor niets 'Het verhaal gaat ...'. Hij heeft ook drie boeken geschreven om de bijbel voor kinderen na te vertellen. Hierin legt hij mooi uit hoe dat verhalende werkt:

'Wij gaan de verhalen van ons volk verzamelen en opschrijven', zei oom Ben. 'Je kunt niet alleen van brood leven, je hebt ook verhalen nodig. Als we die verhalen kwijtraken, raken we alles kwijt. Dan weten we niet meer waar we vandaan komen en ook niet waar we naartoe gaan.'

Bron: Ter Linden, 2006, p. 30

1.3 Waarom is dit boek er?

Zoals je in het voorgaande en in het verhaal vooraf hebt kunnen lezen, zijn 'verhalen vertellen' en 'vragen stellen' heel belangrijk bij levensbeschouwend leren. Deze twee elementen vormen de pijlers onder de vakdidactiek in dit boek.

Het bijzondere van dit boek is dat het twee onderwerpen verbindt: Levensbeschouwing en het kennisgebied Geestelijke Stromingen. Deze twee basisschoolvakken waren de afgelopen dertig jaar verschillend in aanpak en doelstellingen. In deze paragraaf lees je hoe en waarom deze twee onderwerpen in deze nieuwe vakdidactiek geïntegreerd zijn. Bij iedere paragraaf lees je waar dit onderwerp terugkomt in het boek.

1.3.1 Kennisbasis Geestelijke Stromingen

GEESTELIJKE STROMINGEN

De term 'Geestelijke Stromingen' is een begrip dat vooral in beleidspapieren en in de kerndoelen genoemd staat. De meeste leerkrachten weten dat ze op de basisschool 'iets moeten met Geestelijke Stromingen'. Dat is ook de reden dat we de term op de omslag van dit boek gehandhaafd hebben. Het is echter een begrip waar in deze tijd steeds minder mensen zich iets bij voor kunnen stellen. In de rest van dit boek bedoelen we met 'Geestelijke Stromingen' het verplichte kennisgebied op de basisschool. Als we verwijzen naar geïnstitutionaliseerde Levensbeschouwingen, dan zullen we deze aanduiden als Levensbeschouwelijke stromingen.

In de opleiding van leerkrachten basisonderwijs op de Pabo's is de afgelopen tien jaar veel aandacht geweest voor het opleiden van leerkrachten vanuit competentiegericht leren. Daarmee dreigde een deel van de basiskennis, die leerkrachten nodig hebben om op de basisschool les te geven, uit het oog te worden verloren. In 2012 heeft de HBO-raad dan ook voor alle basisschoolvakken vastgelegd wat startende leerkrachten moeten weten om les te geven in deze vakken. Ook voor het kennisgebied 'Geestelijk Stromingen' is dit vastgelegd. Dat kennisgebied wordt immers ook genoemd in de kerndoelen voor het basisonderwijs:

KERNDOEL 38

De leerlingen leren hoofdzaken over Geestelijke Stromingen die in de Nederlandse multiculturele samenleving een belangrijke rol spelen, en ze leren respectvol om te gaan met seksualiteit en met diversiteit binnen de samenleving, waaronder seksuele diversiteit.

Een commissie heeft met elkaar vastgesteld welke kennis afstuderende Pabostudenten moeten hebben op het gebied van Geestelijke Stromingen, de Kennisbasis Geestelijke Stromingen (Ruis, Dalmaijer, de Graaf, Stege & Wagenaar, 2012). In dit document is onder andere beschreven dat kennis over Geestelijke Stromingen aan moet sluiten bij levensvragen van leerlingen.

Het uitgangspunt van dit boek is de visie dat lesgeven over Geestelijke Stromingen moet aansluiten bij de levensvragen van leerlingen. Dit boek zet niet in op de kennis van Geestelijke Stromingen zelf, maar biedt een didactiek om

levensvragen van leerlingen en verhalen uit Geestelijke Stromingen met elkaar in verbinding te brengen.

Hoe je in de praktijk kunt lesgeven voor dit kennisgebied, leer je in (Deel A) Hoofdstuk 4: *Verhalen vertellen en vragen stellen in de praktijk.*

1.3.2 Geestelijke Stromingen op de basisschool

Sinds 1985 is het verplicht dat basisscholen lesgeven over Geestelijke Stromingen. Onder Geestelijke Stromingen verstaan we de 'grote' Levensbeschouwelijke stromingen in de wereld: het christendom, jodendom, de islam, het hindoeïsme, boeddhisme en humanisme. Soms wordt dit ook wel aangeduid als 'wereldgodsdiensten' of 'wereldreligies'. Maar omdat boeddhisme en humanisme beide geen godsdienst zijn, en omdat humanisme geen religie is, wordt gesproken over 'Geestelijke' of 'Levensbeschouwelijke stromingen'.

Er zijn echter maar weinig basisscholen waar Geestelijke Stromingen als apart vak wordt gegeven. De wijze waarop je kinderen kunt leren over Geestelijke Stromingen is in de afgelopen dertig jaar in de praktijk niet goed uit de verf gekomen. Dit heeft onder andere te maken met de visie die men destijds had op de relatie tussen kennis en de verandering van je *houding* (attitude).

Kort gezegd was de gedachte achter het vak in die tijd: als je maar genoeg weet van andere Geestelijke Stromingen, ga je ook met meer respect naar de religieuze overtuigingen en gewoontes van anderen kijken. Het is wel degelijk zo dat het hebben van meer kennis over een ander *helpt* bij het accepteren van het anders-zijn van de ander. Maar inmiddels weten we dat je met kennis alleen niet vanzelf meer acceptatie krijgt.

De gedachte achter het vak Geestelijke Stromingen was bovendien dat het belangrijk was om deze kennis *neutraal* te benaderen. Net zoals je bij aardrijkskunde of geschiedenis je leerlingen feiten leert over gebeurtenissen of andere landen, leer je leerlingen feiten over Geestelijke Stromingen. Jouw interpretatie van, of mening over die feiten als leerkracht spelen daarbij geen rol.

Inmiddels is de kennis over en visie op hoe kinderen leren veranderd. De *interpretatie* van wat er op je afkomt, en hoe jij wat je hoort en ziet 'haakt' aan je eigen ervaring, blijken cruciaal bij leren.

'In deze visie op leren is de rol van de leerkracht veel meer dan alleen iemand die kennis overdraagt.'

Deze veranderende rol geldt dus ook voor een leerkracht die leerlingen iets wil leren over Geestelijke Stromingen.

Dit boek biedt handreikingen om les in Geestelijke Stromingen te geven op de basisschool vanuit een eigentijdse visie op leren van kinderen.

In (Deel A) Hoofdstuk 3: *Wat is levensbeschouwelijk leren?* leer je wat bij dit kennisgebied de rol van kennis is, en hoe we 'leren' opvatten in het kader van levensbeschouwelijk leren.

1.3.3 Veranderende visie op levensbeschouwelijk leren

In Nederland hebben we een onderwijssysteem waarin sprake is van openbare en bijzondere scholen. Bijna 70% van de scholen in Nederland is 'bijzonder' op een levensbeschouwelijke grondslag.

Op bijzondere scholen wordt het vak godsdienst / levensbeschouwing gegeven.

Daarbij zie je dat men verschillend omgaat met de verhouding tot de 'officiële' levensbeschouwelijke identiteit van de school.

Op veel openbare scholen is men de laatste jaren actief om invulling te geven aan de 'kernwaarden' van het openbaar onderwijs. Nadat openbare scholen jarenlang geclaimd hebben neutraal onderwijs te verzorgen, is de visie op deze neutraliteit op veel scholen aan het veranderen.

De samenleving verandert snel. Vragen rondom godsdienst, levensbeschouwing, en normen en waarden, en hoe we omgaan met de verschillen daarin, komen ook de school binnen. Tegelijkertijd hebben we te maken met scholen op een levensbeschouwelijke grondslag die niet meer één op één aansluit bij de achtergrond van de leerlingen. Daarom is dit aandachtsgebied op de basisschool en op de lerarenopleidingen sterk in beweging. Pabodocenten godsdienst / levensbeschouwing, godsdienstpedagogen (wetenschappers die zich met dit vakgebied bezighouden) en natuurlijk ook leerkrachten, ontwikkelen nieuwe theorie en nieuwe praktijken voor wat we samengevat 'levensbeschouwelijk leren' noemen.

Deze didactiek van levensbeschouwelijk leren gaat uit van recente inzichten over leren, en sluit aan bij de veranderende context van levensbeschouwing in de huidige samenleving. Deze didactiek gaat er onder meer van uit dat:

- iedereen zich 'levensbeschouwelijk' ontwikkelt, ongeacht de context waarin je opgroeit
- levensbeschouwelijk leren niet alleen gebeurt op scholen met een levensbeschouwelijk signatuur
- levensbeschouwelijk leren niet alleen gebeurt in vooraf vormgegeven lessen

Dit boek verbindt levensbeschouwelijk leren aan het kennisgebied Geestelijke Stromingen. Daarmee sluit het aan bij de veranderende context op de basisschool. De vakdidactiek in dit boek bereidt je voor op lesgeven op zowel openbare als bijzondere scholen.

In (Deel A) Hoofdstuk 2: *Levensbeschouwing op de basisschool* leer je meer over het Nederlandse onderwijssysteem en wat de context van jouw basisschool betekent voor de manier waarop je les kunt geven over levensbeschouwing en Geestelijke Stromingen.

1.3.4 Levensbeschouwelijk leren is meer dan lesgeven

Al eerder las je dat het aandachtsgebied Geestelijke Stromingen als basisschoolvak een ondergeschoven kindje is. Dat heeft niet alleen te maken met de achterhaalde visie op leren binnen dat vak, maar minstens evenveel met het overvolle programma op de basisschool. Niet alleen zijn er de afgelopen jaren steeds meer onderwerpen bijgekomen waar de basisschool aandacht aan moet besteden. Maar ook is de laatste jaren steeds meer nadruk gekomen op taal, rekenen en de zaakvakken.

‘Vakken die niet worden getoetst in de eindtoets van CITO, en waarvan het ‘nut’ of resultaat minder direct meetbaar is, staan op veel scholen zwaar onder druk.’

Deze vakken, waar naast Geestelijke Stromingen / levensbeschouwing ook bijvoorbeeld kunstvakken, sociaal-emotionele vorming, aandacht voor waarden, normen en burgerschapsvorming onder vallen, zijn meer ‘vormende’ vakken. In vormende vakken gaat het vooral om de pedagogische opdracht van de school: Hoe zorgen we dat kinderen zich ontwikkelen tot sociale, zelfstandige volwassenen, die hun verantwoordelijkheid nemen in de samenleving?

In dit boek gaan we ervan uit dat levensbeschouwelijk leren een belangrijk onderdeel is van de brede persoonlijke vorming van kinderen. Geestelijke Stromingen benaderen we in dit boek als een *vormingsgebied*, niet als een *kennisgebied*. Dit vormingsgebied is bovendien gericht op alle leerlingen op alle soorten scholen (Renkema, 2014). Daarbij staat levensbeschouwelijk leren niet los van de *sociaal-emotionele ontwikkeling* van kinderen. De sociaal-emotionele ontwikkeling die kinderen op de basisschool doormaken, hangt nauw samen met de ontwikkeling van een levensbeschouwelijke identiteit. Het gaat ook bij levensbeschouwing soms over omgaan met emoties, en omgaan met elkaar. Om tussen kinderen een proces van levensbeschouwelijk leren in een groep te begeleiden is sociaal-emotionele veiligheid in een klas een voorwaarde.

Bovendien is levensbeschouwelijk leren direct verbonden met burgerschapsvorming. Burgerschap is een term waar veel mensen een beetje een tuttig beeld van hebben. Ze associëren het bijvoorbeeld met burgerlijkheid. Het aandachtsgebied burgerschapsvorming op de basisschool gaat over hoe je kinderen kunt voorbereiden op de samenleving.

BURGERSCHAPSVORMING

Kinderen leren om actief deel te nemen aan de democratische samenleving en op een respectvolle, kritische, open manier om te gaan met alle culturele en religieuze verschillen die ze daarin tegenkomen.

In dit boek gaan we ervan uit dat als kinderen bewust hun eigen levensbeschouwelijke identiteit ontwikkelen, en leren om op een constructieve manier met anderen hierover in gesprek te gaan, ze beter leren omgaan met (levensbeschouwelijke) verschillen.

Dit alles betekent dat levensbeschouwelijk leren zich niet beperkt tot het geven van lessen. Kinderen leren minstens net zo veel van een spontaan kringgesprek en van een leerkracht die op allerlei manieren een voorbeeld geeft van respectvol omgaan met verschillen. Levensbeschouwelijk leren beperkt zich niet tot dat ene uurtje in de week, maar is een belangrijk onderdeel van het pedagogisch handelen van de leerkracht.

Dit boek gaat ervan uit dat levensbeschouwelijk leren een integraal onderdeel is van leren op de basisschool. Levensbeschouwelijk leren is onlosmakelijk verbonden met sociaal-emotionele ontwikkeling en burgerschapsvorming. Omgaan met levensbeschouwelijke diversiteit is een onderdeel van de professionaliteit van de leerkracht.

In (Deel A) Hoofdstuk 5: *Professioneel omgaan met levensbeschouwelijke diversiteit* leer je hoe je levensbeschouwelijk leren 'tussen de bedrijven door' mogelijk maakt.

(Deel A) Hoofdstuk 6: *Islam en dialoog in de klas* biedt een verdieping op dit hoofdstuk.

1.3.5 Een leerkracht met bagage

Het begeleiden van levensbeschouwelijk leren door leerlingen omvat meer dan alleen het neutraal overdragen van kennis door de leerkracht. Als leerkracht doet jouw eigen interpretatie, mening, jouw eigen 'kijk op het leven' er wel degelijk toe. Deze visie op leren veronderstelt dat je *samen* met je leerlingen op onderzoek gaat naar wat je belangrijk vindt in je leven, naar waar je in gelooft, hoe je tegen levensbeschouwelijke praktijken aankijkt. Dat betekent dat jij als aankomend leerkracht hier zelf ook over na moet denken. Dat je zelf 'wat in huis' moet hebben om leerlingen te laten zien. En dat is best lastig. Je hebt natuurlijk al veel meer meegemaakt en weet al veel meer dan je leerlingen. Maar vragen over 'wat je gelooft' of 'waar je voor staat' breng je misschien niet zo in verband met je leraarschap. De kans is groot dat je niet veel weet van religies. Je hebt wel meer bagage dan je leerlingen. Maar het begeleiden van leerlingen bij hun levensbeschouwelijke ontwikkeling vraagt van je dat je zelf ook wat levensbeschouwelijke bagage hebt.

Dit boek nodigt je uit om je eigen 'levensbeschouwelijke rugzak' bij te vullen. Niet door kennis van feitjes, maar door bijvoorbeeld de wijsheid die je in verhalen kunt vinden. Of door jezelf vragen te stellen. In de volgende paragraaf lees je hoe dat in dit boek in zijn werk gaat.

Door na te denken over wie jij bent, hoe jij tegen je leven aankijkt en waar je voor staat, ontwikkel je je eigen *identiteit*. Door jouw persoonlijke (levensbeschouwelijke) identiteit te verbinden aan je visie en handelen als leerkracht, ontwikkel je je *professionele identiteit*. Dat is een ontwikkeling die de komende jaren natuurlijk ook op allerlei andere manieren doorgaat. Door de ervaringen in je stage en door de reflectie op hoe je het doet en wie je bent als leerkracht. En doordat je uit gaat groeien van een beginnende Pabostudent tot een startbekwame leerkracht. Niet alleen in de opleiding en in je stage, maar ook in je eigen leven doe je ervaringen op die jouw levensbeschouwing, en daarmee je leraarschap beïnvloeden. De verhalen en vragen in dit boek, en de uitwisseling daarover met je medestudenten, verdiepen en verrijken die ontwikkeling.

Dit boek verbindt de ontwikkeling van je eigen professionele identiteit aan je rol als begeleider van de identiteit van kinderen.

In Deel B: *Verhalen en vragen* van dit boek vind je verhalen en vragen die je kunt lezen en verwerken om je eigen levensbeschouwelijke identiteit verder te verrijken, verbreden en verdiepen.

1.4 Hoe zit dit boek in elkaar?

Dit boek is meer dan een didactiekboek waarin je leert hoe je een basisschoolvak moet geven. Het gaat ervan uit dat als je voor je leerlingen een gids wilt zijn in de wereld van levensbeschouwing en Levensbeschouwing, je die wereld eerst zelf beter moet leren kennen.

1.4.1 Het doel van dit boek

Waarom is het belangrijk dat je nadenkt over je eigen levensbeschouwing en je levensbeschouwelijke identiteit? Het doel daarvan is tweeledig:

- 1 Als toekomstig leerkracht is het belangrijk dat je je bewust bent van je eigen levensbeschouwelijke identiteit, en hoe die jouw doen en laten (vaak onbewust) beïnvloedt.
- 2 Als je straks voor de klas staat, zal je ook leerlingen gaan begeleiden in het ontwikkelen van hún levensbeschouwelijke identiteit, zodat ook leerlingen kunnen:
 - onderzoeken hoe ze tegen het leven aankijken
 - ontdekken wat ze inspireert

Deze twee doelstellingen, nadenken over je eigen levensbeschouwelijke identiteit en het lesgeven aan leerlingen hierover, staan niet los van elkaar. Dat heeft te maken met onze visie op lesgeven over levensbeschouwing. Deze didactiek gaat ervan uit dat de leerkracht daarbij niet 'neutraal' is. We vinden dat je eerst voor jezelf moet onderzoeken hoe jij zelf tegen het leven aankijkt, voor je leerlingen hierin op een goede manier kunt begeleiden. Pas als je zelf hebt nagedacht over bepaalde levensvragen en levensthema's, kun je leerlingen laten onderzoeken hoe zij zich hiertoe verhouden. Het gaat

er hierbij niet om dat je keuzes maakt tussen (elementen uit) Levensbeschouwelijke stromingen. Het gaat erom dat je gevoelig wordt voor en leert omgaan met de (levens)vragen en -thema's waar de Levensbeschouwelijke stromingen mogelijke antwoorden op vormen.

Dit boek bestaat uit twee delen:

- 1 Deel A: *Vakdidactiek Levensbeschouwing en Geestelijke Stromingen*
Hierin leer je alles over het begeleiden van levensbeschouwelijk leren van leerlingen.
- 2 Deel B: *Verhalen en vragen*
Hierin krijg je 'bagage' om jouw eigen levensbeschouwelijke rugzak te vullen én vind je inspiratie voor het lesgeven aan leerlingen.

Deze twee delen zijn onderscheiden, maar ook sterk onderling verbonden.

1.4.2 Wat leer je in Deel A?

In Deel A van dit boek leer je alles over het begeleiden van het levensbeschouwelijk leren van kinderen. De hoofdstukken in dit deel volgen een opbouw, maar zijn ook goed los van elkaar door te werken. In deze hoofdstukken vind je tussendoor opdrachten. In deze opdrachten onderzoek je wat je leest in de theorie in je eigen praktijk.

Deel A bestaat uit drie onderdelen:

1 Oriëntatie (hoofdstuk 1 en 2)

In hoofdstuk 1, dat je nu aan het lezen bent, maak je kennis met het begrip levensbeschouwing.

In hoofdstuk 2 oriënteer je je op hoe je levensbeschouwing tegenkomt op de basisschool.

2 Kern (hoofdstuk 3 en 4)

Hoofdstuk 3 gaat over wat levensbeschouwelijk leren is, en daarbij leer je de belangrijkste begrippen uit de vakdidactiek kennen.

In hoofdstuk 4 leer je hoe je in de praktijk levensbeschouwelijk leren kunt begeleiden.

3 Verdieping (hoofdstuk 5 en 6)

In hoofdstuk 5 leer je hoe levensbeschouwelijk leren 'tussen de bedrijven door' vorm kan krijgen, en hoe je omgaat met levensbeschouwelijke diversiteit in de klas.

Hoofdstuk 6 is een verdieping bij hoofdstuk 5, waarin we omgaan met levensbeschouwelijke verschillen toegespitst wordt op islam, omdat hier op dit moment in de samenleving een grote uitdaging ligt.

1.4.3 Wat leer je in Deel B?

In deel B van dit boek krijg je de gelegenheid om je eigen levensbeschouwelijke identiteit verder te ontwikkelen en in kaart te brengen. Je kunt dit doen in een soort portfolio over je persoonlijke en professionele levensbeschouwelijke identiteit. In zo'n portfolio kun je gedurende je opleiding jouw 'verhaal' over wie jij bent en wie je wilt zijn, gaan vertellen. Door de vragen en opdrachten in dit boek kun je jouw levensbeschouwelijke identiteit in kaart brengen en verrijken. Dat geeft je steeds meer inzicht in waar jouw hart naar

uitgaat en hoe jij je ziel in je werk kunt leggen. Daarom noemen we het je 'Hart&Ziel-profiel'.

De centrale gedachte in dit boek is dat een belangrijke manier om levensbeschouwelijk te leren is om *verhalen te vertellen* en *vragen te stellen*. Dat geldt voor kinderen die levensbeschouwelijk leren. Maar het geldt ook voor jou als leerkracht. Deel B bestaat uit verhalen en vragen om levensbeschouwelijk te leren. De verhalen zijn zo bewerkt, dat je ze ook kunt gebruiken om het levensbeschouwelijk leren van kinderen te begeleiden. Zo is deel B ook een inspiratiebron voor lesgeven zoals je dat leert in deel A.

Deel B bestaat uit negen hoofdstukken. In ieder hoofdstuk staat één levensvraag centraal. Rondom die vraag vind je in ieder hoofdstuk verhalen uit de Levensbeschouwelijke stromingen.

Bij ieder hoofdstuk in deel B staan vragen en opdrachten om je Hart&Ziel-profiel mee te 'vullen'.

De negen hoofdstukken bouwen op elkaar voort, maar zijn ook los van elkaar te gebruiken.

Deel B staat weliswaar achter in het boek, maar we raden je aan deel A en deel B tegelijkertijd door te werken. Als je je nog niet zo veel kunt voorstellen bij het onderwerp van dit boek, raden we je zelfs aan eerst maar eens een paar verhalen uit deel B te lezen.